

τὸ: «κατ' εἰκόνα» ἔρμηνεύοντες. 340.

ΩΑ'.— Φωτεινιανοὶ — ΝΑ'. ἀπὸ Χριστοῦ. —

Οὗτος ὁ Φωτεινός, ἀπὸ Σιρμίου ὑπάρχων, ἔτι καὶ δεῦρο περιενόστει. "Ος τὰ αὐτὰ Παύλῳ τῷ Σαρμοσατεῖ ἐφρόνησε. Κατά τι δὲ πρὸς ἔκεινον διαφέρονται. Καὶ αὐτοὶ ἀπὸ Μαρίας καὶ δεῦρο τὸν Χριστὸν διαβεβαιοῦνται. 373.

ΩΒ'.— Μαρκελλιανοί. — ΝΒ'. ἀπὸ Χριστοῦ. "Απὸ

Μαρκέλλου τοῦ ἀπὸ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας. Οὗτος, ἐν ἀρχῇ παραπλησίως Σαβελλίῳ φρονήσας, διεφημίσθη. Εἰς ἀπολογίας δὲ πολλάκις ἐλθὼν, καὶ ἐγγράφως ἀπολογησάμενος, παρὰ πολλῶν τοῖς αὐτοῖς ἐμμένειν κατηγορήθη. "Ισως δὲ μεταγνοὺς τάχα έαυτὸν διωρθώσατο, ἢ οἱ αὐτοῦ μαθηταί. "Υπὲρ αὐτοῦ γὰρ ἡ ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν δρθόδοξοί τινες μέσως ὑπεραπελογοῦντο. 381.

ΩΓ'.— Ημιάρειοι — ΝΓ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οἱ

Χριστὸν μὲν κτίσμα ἐμολογοῦντες, εἰρωνείᾳ δὲ κτίσμα αὐτὸν φάσκοντες, ἀλλὰ οὐχ ὡς ἐν τῶν κτισμάτων ἀλλὰ, φασὶν, Υἱὸν λέγομεν· διὸ δὲ τὸ μὴ πάθος προσάψαι τῷ Πατρὶ διὰ τοῦ γεγεννηκέναι, κτιστὸν αὐτὸν λέγομεν. "Ωσαύτως καὶ περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἄγίου, κτίσμα παντελῶς ἀρίζονται, παρεκβάλλοντες γάρ τὸ δριμούσιον, ἐμοιούσιον δὲ θέλουσι λέγειν. "Αλλοι δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ τὸ δριμούσιον παρεξέβαλον. 400.

ΩΔ'.— Πνευματομάχοι — ΝΔ'. ἀπὸ Χριστοῦ. —

Οὗτοι περὶ μὲν Χριστοῦ καλῶς ἔγουσι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον βλασφημοῦσι, κτιστὸν αὐτὸν ἀρίζομενοι, καὶ οὐκ ὃν ἐκ τῆς θεότητος, μᾶλλον δὲ καταχρηστικῶς διὰ ἐνέργειαν κεκτίσθαι, ἀγιαστικὴν αὐτὸν δύναμιν φάσκοντες εἶναι μόνον. 473.

ΩΕ'.— Λεριανοὶ — ΝΕ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗ-

τος Ἀέριος ἀπὸ Πόντου ὄρμαται. "Ετι δὲ δεῦρο περίεστι πειρασμὸς τῷ βίῳ. Πρεσβύτερος οὗτος ἦν τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Εὔστατου ἐν Ἀρειανοῖς διαβηθέντος· καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς Ἀέριος οὐ κατεστάθη ἐπίσκοπος, πολλὰ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐδογμάτισε, τῇ μὲν πλ-

στει ὅν Ἀρειανὸς τελειότατος, περιττότερον δὲ δογματίζει. Μὴ δεῖν φῆσι προσφέρειν ὑπὲρ τῶν προκεκομητένων. Νηστεύειν δὲ τετράδα καὶ προσάθεατον καὶ Τεσσαρακοστὴν καὶ Πάσχα καλύει ἀποταξίαν κηρύσσει. Σαρκοφαγίας δὲ παντοίαις κέχρηται καὶ τρυφαῖς ἀδεῖς. Εἰ δέ τις τῶν αὐτοῦ βούλοιτο νηστεύειν, μὴ ἐν ἡμέραις τεταγμέναις φησίν, ἀλλ' ὅτε βούλεται. Οὐ γὰρ εἰ ὑπὸ νόμου. Φάσκει δὲ μηδὲ εἶναι διαφορώτερον ἐπίσκοπον πρεσβύτερου. 504.

ΩΤ'.— Ἀνόμοιοι οἱ καὶ Ἀετιανοί. — ΝΤ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — "Απὸ Ἀετίου τοῦ Κιλίκος, διακόνου γενομένου ὑπὸ Γεωργίου τοῦ τῶν Ἀρειανῶν ἐπίσκοπου τῆς Ἀλεξανδρείας, οἱ καὶ Ἀνόμοιοι καλούμενοι, παρὰ δέ τισι καὶ Εὐνομικοὶ δι' Εὐνόμιον τινα μαθητὴν Ἀετίου. Παντάπασι δὲ Χριστὸν καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα ἀπαλλοτριοῦσι Θεοῦ, κτιστὸν αὐτὸν διαβεβαιούμενοι, καὶ οὐδὲ ἐμοιότητά τινα ἔχειν λέγουσιν. "Ἐκ συλλογισμῶν γὰρ καὶ Ἀριστοτελείκῶν καὶ γεωμετρικῶν τὸν Θεὸν παριστάν θούλονται, καὶ Χριστὸν δῆθεν μὴ δύνασθαι εἶναι ἐκ Θεοῦ διὰ τοιούτων. Οἱ δὲ ἀπ' αὐτοῦ Εὐνομικοὶ καλούμενοι ἀναβαπτίζουσι πάντας τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐργούμενους, οὐ μόνον δρθόδοξους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπὸ Ἀρειανῶν, κατὰ κεφαλῆς ἀνωτὸν πόδας στρέφοντες τῶν βαπτιζομένων, ὡς πολὺς ἀδεται λόγος. Τὸ δὲ σφαλῆναι ἔν τινι πορνείᾳ ἢ ἐτέρᾳ ἀμαρτίᾳ οὐδὲν εἶναι φασὶν οὐδὲν γάρ ζητεῖ Θεὸς, ἀλλὰ τὸ εἶναι ἐν ταύτῃ μόνη τῇ αὐτῶν νομίζομένη πίστει. 516.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

Τμῆμα 6'.

ΩΖ'.— Διμοιρῆται — ΝΖ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὐχ ὡμολόγουν τελείαν τὴν ἐνανθρώπησιν Χριστοῦ· τινὲς τούτων δριμούσιον τὸ σῶμα τῇ θεότητι ποτε ἐτόλμησαν λέγειν· τινὲς δέ ποτε ψυχὴν εἰληφέναις αὐτὸν ἤργουντο, τινὲς δὲ διὰ τοῦ λόγου τοῦ

